

Nyílt levél

Miatyánk...

Felfordult a világ, veszélybe kerültek értékeink.

Túlélünk szétszaggatásunkat, a szülőföld elvesztését, a II. Világháborút, a kommunista rémuralmat és megértük eszmélésünket, hogy szabadon és függetlenül élhünk hazánkban keresztény hitünk, polgári értékrendünk szerint.

Mi, erdélyi örmény gyökerűek, az új lehetőséggel élve újraszerveztük megtépzott közösségünket itthon és otthon Erdélyben és szunnyadó örmény kulturális identitásunkat felszítva virágzó kulturális életet teremtettünk. Létrehoztuk Magyarországon az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesületet, örmény nemzetiségi önkormányzatokat, Fővárosi Örmény Klubot, kiállításokat rendeztünk, könyveket adtunk ki, konferenciákat és Örmény Kulturális Heteket szerveztünk idehaza a kb. 15-20 ezernyi erdélyi örmény és odahaza a kb. 10 ezernyi örménymagyar számára. Tettük mindezt megalkuvás nélkül, gyakran igen erős ellenszélben, de soha nem feladva elveinket, egyházunkat, még akkor is, ha ez pénzügyi hátrányokkal és folyamatos média támadásokkal is járt. Addig nyújtózkodtunk, ameddig a takarónk ért, de nem alkudtunk meg. Hála a Jóistennek, az egyház mindig mögöttünk állt itthon és otthon.

El kell ismerni, hogy az örménység nem volt egységes, de párhuzamos világot élünk, mi csináltuk a magunk dolgát, ők az övékét. Mert tevékenységünkkel párhuzamosan felépítette magát a közpénzen élőködő, a XX. század utolsó harmadától bevándorolt örmények csoportja – tisztelet

a kivételnek –, akik kommunista emlőkön nevelkedve hozták magukkal a kommunista módszereiket, letiporni és ellehetetleníteni a befogadó történelmi erdélyi örménységet, megszerezni az országos önkormányzati hatalmat és a vele járó sokmillió Ft-ot. A vállunkon felkapaszkodva, kizárólag az örmény anyanyelvűség jogán, az átmentett politikai garnitúra segítségével megszerezték maguknak az Országos Örmény Önkormányzatban a szinte kizárólagos hatalmat történelmi- és kulturális háttér, közösség nélkül. Ez azért volt sérelmes, mert hiába tettük jól a magunk dolgát, a hivatalos állami szervek és állami intézmények, a média általában csak az Országos Örmény Önkormányzattal tartották a kapcsolatot.

Ezt felismerték és tevékenységük első sorban a választási, szavazási háttérbázis felépítését célozta meg, amely ahhoz volt szükséges, hogy a képviseleti többséget biztosítsák maguknak. Ehhez általában nem etikus módszereket használtak sikeresen, közben folyamatosan ostromozták a médián keresztül a magyarörményeket, hogy ők nem örmények. A működésüket tekintve, ciklusokon keresztül ezen emberek herdálják el ellenőrizetlenül a hazai örménység kulturális identitásának fenntartására juttatott sokmillió Ft közpénzt (2015-ben 79,5 millió Ft-ot), amelyhez „támogatókat” etikátlan módon szervezett választásokkal szereztek maguknak, ugyanis a hazai jelenlétük nem több, mint maximum 2 % a történelmi örménységhez képest. Ezt bizonyítják a 2011-es népszámlálási adatok is, ugyanis az új nemzetiségi

választási rendszer bevezetésével megszűnt az országban 10 helyi önkormányzatuk, ahol minimális, vagy 0 számú helyi örménység volt. Ez bizonyítja, hogy volt 10 olyan, számukra szavazóbázist biztosító helyi önkormányzat, ahol nem voltak örmények, vagy örmény gyökerűek, legálábbis csak minimális létszámban.

Az állami közpénz évek óta a begyökeresedett hármás vezetés – *Avanesian Alex* (a rendszer kitalálója és működtetője, 22 éve az országos hatalomban hol elnök, hol elnökhelyettes), *dr. Serkisian Szerván* elnök, valamint *Akopján Nikogosz* alelnök – kezén tűnik el anélkül, hogy a felhasználásról bármiféle közgyűlési határozat születne. A közgyűlési jegyzőkönyvek évek óta nem kerülnek az országosban mandátumhoz jutott erdélyi örmény képviselőkhöz, de a honlapra feltöltés törvényes kötelezettségének sem tesznek eleget. Az ÁSZ ugyan megállapította az OÖÖ működésének törvénytelenységét minden vonatkozásban, de megállapításainak kézzel fogható eredménye kellő következményekkel nem lett.

Új helyzet állt elő. A 350 évvel ezelőtt a Kárpát-medencébe befogadott örmény őseink és mai utódai jó hírnevét súlyosan sértő keleti örménység magatartását tovább már nem vagyunk hajlandóak elviselni, ezért a nyilvánossághoz fordultunk segítségért. Azért, mert a keleti országos vezetés stratégiát váltott, a hazai magyarörménységet most már nem csak a média általi ellehetetlenítéssel, gazdasági forrásainak elzárásával próbálja megsemmisíteni, hanem a hazai és az erdélyi magyarörményeket, a mi történelmi közösségeinket próbálja bomlasztani, megvásárolni, maga alá begyűrni. A korábbi státusz nem volt nekik elég, hogy övük a pénz, miénk a munka, a kultúra ápolása, stb. Ez

is kell nekik. No nem úgy, hogy azt ők művelik, hanem az, hogy a magyarörmények művelik, csak az ő zászlajuk alatt.

Hogyan próbálkoznak, milyen eszközökkel dolgoznak?

Biztosan mindenki ismeri a farkas és a kecskegidák történetét, ahol a farkas belisztezi a lábát, cukorkával élesíti a hangját, majd a keskeny ajtónyíláson beteszi a lisztezett lábát, hogy betolakodjon.

A legfontosabb eszközünk a 2014-es választásokkal bevezetett örmény szószóló lett. Meg kell említeni, hogy *dr. Turgyán Tamás* szószólót a választások előtt nem ismertük, mi a személyéről nem szavaztunk, de neki sem volt tudomása hazai örményekről, az erdélyi örménységről. *Avanesian Alex* felkérésére – 30 éves barátja – vállalta az igen jövedelmező hivatal, üzleti vállalkozásként, amelybe rögtön *Avanesian* részére hivatalvezetői megbízást is biztosított.

De térjünk vissza a meséhez. *dr. Turgyán Tamás* lett a farkasok „szószólója”. Jól bekente a lábát mézzel, azt beforgatta a pénzesládába, ragadt is rá egy kis pénz, hegedű, stb. A lábát bedugta a magyarörmények-örménymagyarok közé és közben cukorkás hangon azt mondogatja: én nem vagyok *Avanesian Alex*, én a magyarörménység nagy összefogója vagyok, szerzek nektek pénzt, pályázatokat, vége a törvénytelen működésnek, itt van a nagy összeborulás ideje, stb. Sajnos rögtön tapadtak is rá egyesek. A legnagyobb bánatunkra *dr. Puskás Atilla* is ott ragadt, sőt benne van társelnökként a magyarországi alternatív magyarörmény szervezetben, amelyet most *Wertán Kinga* neve fémjelez. De például *dr. Tóth Rózsa* szegedi örmény képviselőnk is már magukhoz láncolták, aki anyagi haszonszerzés ígéretével elárulta a történelmi örmény

közösségét, amely képviselőnek indította és így egy fős többllettel mindent megszavazott a közgyűléseken. Őt egy egyszerű trüffel bódították el: csak együttműködési megállapodást kell kötni az OÖÖ-vel és máris van pénz. Sajnos ezek az együttműködési megállapodások becsapások, volt már rá példa. A marosvásárhelyi dr. Puskás Attila, volt örmény katolikus vikárius is már az OÖÖ keleti örményeivel kötött együttműködési megállapodást, az OÖÖ pénzére számítva, a hátunk mögött, kijátszva a hazai történelmi örmények szervezetét, érdekeit, országos képviseletét. Tette annál is inkább elítélendő, hogy évek óta tudomása volt a keleti örménység erdélyi örmények elleni ellenséges magatartásáról, a leváltásuk lehetőségéről. Minderről tájékoztattuk előre, de tiszteségtelen eljárását tagadta, csak utólag tudtuk meg, hogy árulója lett ügyünknek itt Magyarországon. Említésre méltó, hogy a marosvásárhelyi örmény szervezet is az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület pénzén és segítségével jött létre néhány évvel ezelőtt, és segítette is az új szervezet működését.

Mi az igazság, a valóság a szószóló farkas ügyében?

Mint mondtam, 30 éves barátság köti Avanesián Alexhez és ezt a baráti kapcsolatot nem is kívánja felbontani, megváltoztatni. Ezt maga dr. Turgyán Tamás mondta, mikor első találkozásunkkor rákérdeztem. Megválasztásakor nem ismerte az örménység megosztottságát, ezt is ő maga mondta el, sőt ő a magyarörménységet egyáltalán nem ismerte. Természetesen, megválasztása után hitelesen megismerhette – általam – a hazai örmények közötti konfliktust, amely szerint minket a keleti örmények nem tekintenek örménynek és szembesült a helyzet tarthatatlanságával.

De a békítésre még csak kísérletet sem tett, holott egy erdélyi örmény magánszervelet kezdeményezésére a nemzetiségi állami vezetés is hajlandó lett volna segíteni. A két csoportot vezető személy konfliktusára degradálta a hazai örmény helyzetet (Sarolta és Alex) és megtagadva a közreműködését, azt írta az állami vezetőknek: „...feladatomban messze túlmutat a közösség belső konfliktusainak kezelésén, az örmény önkormányzatok belügyeinek a kormány részére történő továbbításán...” , „...a döntően személyes okokra visszavezethető feszültségekkel” nem kíván foglalkozni... „én a kisebbségi létből fakadó kulturális, szociális kérdések törvényalkotási aspektusaira kívánok fókuszálni...” (2014. július 28-i leveléből).

Nem így cselekedett és nem így cselekszik. Teljesen egyértelmű, hogy az elmentet nem a megegyezésben, hanem az egyébként jól működő magyarörmény közösség tönkretételében látja, azt kell tönkretenni és annak romjain Avanesian Alex irányítása alatt újjá kell építeni saját érdekeik szerint a szavazóbázisukat, melynek megvalósítása érdekében cselekszik. A szószóló oldalán hirtelen felbukkant Wertán Kinga, erdélyi örmény származású, akit az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület (EÖGYKE) korábban képviselőnek is jelölt. Wertán Kinga édesanyja sajnos néhány éve már megkezdte a bomlasztást a közösségben, amellyel az örmény katolikus egyház gondnokságát célozta meg. Szerencsére akkor időben leállította a közösség és kizárta tagjai közül. Most lánya folytatja, felkínálkozott a szószóló segítségére – „én bárkivel hajlandó vagyok együttműködni” – mondta nyilvánosan a szószóló egyik rendezvényén. A szószóló céljának megfelelően alternatív magyarörmény

szervezetet hoznak létre összetéveszthető névvel, szervezik ugyanarra az időpontra a szószólói kulturális rendezvényeket, megcélozva az EÖGYKE erdélyi örmény közösségének tagjait, rombolja a történelmi erdélyi örmények egységét. A kulturális rendezvények szervezése egyáltalán nem szószóló feladat!

A szószóló egyértelműen az Avanesián Alex csapat mellett áll, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az az eset, amikor az ÁSZ – az Országos Örmény Önkormányzatnál végzett ellenőrzés során feltárt – negatív vizsgálati eredményeit egy EU-s bizottsági ülésen előadtam és feltártam a hibákat. Ezt követően azt kiabálta egy megbeszélésen: „Hogy mert Issekutz az Európai Parlament kisebbségi ügyekkel foglalkozó ellenőrzési bizottsága előtt egy konferencián megjelenni és panaszt tenni, hogy nem működik évek óta az Országos Örmény Önkormányzat Hivatala, hogy nem kapják meg a jegyzőkönyveket, stb.” Az ÁSZ jelentéséről ő maga is tudott (elküldtük neki is, amire csak annyit reagált: „Mindenkinek le kell vonni a megfelelő konzekvenciát.” TT.). Sajnos ő azt a konzekvenciát vonta le, hogy Avanesián Alexékat meg kell védeni, dr. Issekutz Saroltát támadni kell. Sajnos az eszébe sem jutott, hogy esetleg a szószólónak kellene fellépni a parlamentben, vagy más hatóságoknál a törvénytelen működés megakadályozásáért. Inkább az ellen harcol, aki a törvénytenséget felfedi.

Teljesen egyértelmű, hogy tíz körömmel védi az őt szószólói székbe ültető triumvirátust. Teszi ezt annak ellenére, hogy a múlt évben volt egy kis „közjáték”, „add vissza a babaruhát”, azaz „mondjon le az örmény szószóló”, követelte az OÖÖ vezetése, akik javasolták és megválasztották örmény szószólónak. Ez a közjáték csak arra volt

jó, hogy a gyanútlan emberekben azt a látszatot keltsék, ez az irányvonal most más. Dr. Turgyán Tamás ugyanazokat az értékeket és elveket vallja, amit az Avanesian – Serkisian – Akopjan hármas, velük közösen, velük egyeztetve tevékenykedik az ő érdekükben. Ami megváltozott, hogy rájöttek, a történelmi erdélyi magyarörmény közösségre szükségük van a létszámuk miatt, meg kell szerezniük őket pénzzel, júdáspénzzel.

A szószóló a helyett, hogy a feladatára, a törvényre és a törvényes működés felügyeletére koncentrálna, pontosan az ellenkezőjét teszi, a törvénytelen működést elkendőzi, effektíve beavatkozik a közösség életébe az egyik oldal érdekében. Embereket megvásárolva kulturális rendezvényeket szervez, bomlasztja az erdélyi örmény közösségünket itthon és otthon Erdélyben.

Van még egy mozzanat, amiről beszélni kell. Azt tervezik rólunk, hogy azért kénytelenek harcolni ellenünk, mert képtelenek vagyunk a kompromisszumra, a megegyezésre. Ez nem igaz. A megegyezésre és kompromisszumra mi is vágyunk, de a törvénytenségre nem. Nem kívánjuk besározni magunkat.

2014. november 7-én tartott alakuló közgyűlést az Országos Örmény Önkormányzat (OÖÖ), amelyre az örmény szószóló nem volt hajlandó eljönni. Megküldtük részére is az OÖÖ EÖGYKE frakciójának a keleti örményekhez intézett együttműködésre szóló felhívását (csatoljuk), amelyet a közgyűlés előtt szétosztottunk. Egyszerűen kinevettek bennünket egy kormányhivatali megbízott és tv stáb jelenlétében, majd az újraválasztott elnök kifejtette, hogy mi nem vagyunk örmények és nem is hajlandó képviselni bennünket, semmilyen kultúrát

nem tudunk felmutatni. Ez volt a keleti örmények 2014-ben vallott álláspontja! (Meghallgatható és elolvasható a www.magyarormeny.hu honlapon.)

Hazánk ismét veszélyben van a hatalmas ázsiai bevándorlási hullám miatt. Hála Istennek mindent megtesz kormányunk, hogy ezt megakadályozza.

Mi erdélyi örmények 22 éve szenvedjük el a bevándorolt keleti örmények nem európai viselkedését – tisztelet a kivételnek. Pedig valahol mélyen közös gyökereink vannak. De hiányzik belőlük az alázat, a hála, hogy hazánk befogadta őket. Követelőzök és támadók. Alig tudnak magyarul, de már az örmény nemzetiségi vezetésben vannak, sőt az országosban is, holott nem is értik a nemzetiségi önkormányzatiság lényegét, szabályait, nem fogadják el a törvényes működés kötelezettségét. Számukra Magyarország egy üzleti vállalkozás, amely lakást, gépkocsit, vagyont biztosít számukra a hazai örménység egésze kulturális identitásának megőrzésére juttatott közpénz terhére. Meg kell nézni őket, hogy anyagilag mennyire jutottak néhány év alatt!

Kevés volt a 22 év, hogy belássák, *ez a mi hazánk*, amelyért örmény őseink is nem kevés áldozatot hoztak, hogy meghálálják 350 évvel ezelőtti befogadásukat.

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület tájékoztató felhívása a nemzetiségi választásokat követő együttműködésről.

Az EÖGYKE kizárólag a tisztességes együttműködés híve, ezért elutasít (egyesületi szinten akár vele és más alanyi személyekkel szemben is) mindenfajta kirekesztést és illegitim álláspontot.

Hazaszeretet, beilleszkedés számukra sajnos ismeretlen fogalom, nem is értik, hogy mit jelent.

Március idusán óhatatlanul eszembe jutnak 48-as örmény hőseink, hazaszeretetük és önfeláldozásuk, akiknek személye példát mutat az ifjú generációknak. Ráadásul Kiss Ernő altábornagy saját felmenőim között szerepel. *Gr. Teleki Sándor*, a szabadságharc után azt írta: „Gyermekségem óta szeretem az örményeket, annyira, hogy bátran kinevezhetnének díszörménynek. Apám folyvást beszélt örményül. Szorgalmas, takarékos, vállalkozó, vendégszerető nép: pártolója irodalmunknak, művésztünknek, bátor katonáknak, szabadságharcunk történetében ott állanak Kiss Ernő, *Czetz János*, *Gorové Antal*, *Hankovics György* és még hányan? Az 1848-49-i hadjáratunkban minden nemzetiségből került ki ellenünk kém, örmény egy sem...”

Sajnos egyre több áruló bukkan fel ebben a felfordult világban még nálunk is.

A húsvéti ünnepekre, Krisztus keresztalálára és feltámadására készülve azért imádkozom, hogy

...szabadíts meg a gonosztól!”

2016. március 15.

Dr. Issekutz Sarolta

körében hirdesse, népszerűsítse és legjobb tudása szerint erősítse.

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület a 2014 október 12-i választásokon mandátumokat szerzett örmény nemzetiségi önkormányzatokat, azok képviselőit **együttműködésre hívja fel** a következő célok megvalósítása érdekében:

A 2015-ös Örmény Genocídium emlék-év méltó, közös megünneplésére. Közös erőfeszítésekkel küzdjünk a 100 évvel ezelőtti sajnálatos események állami szintű elismertetése és a teljes magyar nemzet által való méltó befogadás érdekében.

Az örmény nemzetiség korábbi jó hírének, társadalmi elismertségének, elfogadottságának és megbecsültségének visszaszerzéséért a kultúrában, a politikában, a közigazgatásban éppúgy, mint a hitéletben idehaza és külföldön.

Legyünk büszkék arra, hogy e közösség még közel 800 év után is büszkén vállalja örmény gyökereit az immáron 19. század vége óta fellelhető nyelvvesztési és integrációs folyamatok ellenére. Sőt vállalja a „rearmenizációs” („újraörményesítési”) folyamatokat, a már részben elfelejtett örmény szokások, hagyományok újraélesztése, adott esetben újratanulása árán.

Tárjuk fel közösen az elfelejtett örmény történelmet, kultúrát, tárgyi emlékeket és mentsük meg, de legalábbis dokumentáljuk a jelenlegi állapotot.

El kell érni a közösség működésének olyan morális megbecsülési szintjét, amely alapján a vér szerint örménységhez tartozók büszkén vállalják e gyökereket és csatlakoznak e közösséghez. Valljuk, hogy e közösség valós számossága közelíti a 20000 főt, ezért mindenki közös feladata és felelőssége a rejtett örmények megtalálása és aktivizálása, azaz a legközelebbi választáson az örmény regisztráltak száma

közelítse meg a 20000 főt. Folytatni kell az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület által megkezdett és eddig sikeresen folytatott genealógiai kutatásokat.

Legyenek meghirdetett örmény közösségi ünnep- és emléknapiak, amelyek méltóan az adott eseményhez.

Legyen végre az örménységnek egy olyan kulturális centruma, amely jól megközelíthető közforgalommal, reprezentatív, ahol kiállítások és rendezvények is szervezhetőek. Szünjön meg az az elhagyott, drága, holt iroda, amely az éves néhány testületi ülésen kívül semmire sem használható.

Változtatni kell azon, hogy a magyarországi örménységnek a keresztesköveken, egynéhány márványtáblán túl nincs igazi szimbóluma. Az örménységnek legyen élő, művészetekből, kultúrából, étellel teli szimbólum együttese, amelyhez szívesen csatlakozik mindenki, örmény és nem örmény. Juthasson hozzá bárki örmény könyvekhez, tárgyi emlékekhez, örmény tárgyú könyvekhez, tanulhasson örmény táncokat, kóstolhasson örmény ételeket, ismerhesse meg a múltunkat és lássa a jövőt, mert akkor e többszáz éves diaszpóra nem fog kihalni.

Össze kell fogni, mert e közösség aktív tagjai kihalóban vannak, idős koruk miatt. Meg kell találni a fiatalságot, hogy megfelelő módon tegyük számukra is vonzóvá a gyökereket. Ha nem tesszük meg, egy generáció alatt megszűnik mindaz, ami 800 év alatt nem szűnt meg.

Legyen minden évben (esetleg két évente) előre meghirdetett örmény nemzetközi kulturális hét, amelyre koncentrálni lehet anyagi és szellemi erőforrásainkat.

Szünjön meg a „te nem is vagy örmény, mert nem tudsz örményül”, vagy „te csak egy bevándorló vagy és nem is tartozol